

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 70694/12
Darko ŠTIMAC i Daniela KUZMIN-ŠTIMAC
protiv Republike Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 27. rujna 2016. godine u Vijeću u sastavu:

Işıl Karakaş, *predsjednica*,

Julia Laffranque,

Nebojša Vučinić,

Paul Lemmens,

Ksenija Turković,

Jon Fridrik Kjølbro,

Stéphanie Mourou-Vikström, *suci*,

i Hasan Bakırcı, *zamjenik tajnika Odjela*,

Uzimajući u obzir prethodno navedeni zahtjev podnesen 9. rujna 2012. godine,

Uzimajući u obzir očitovanje koje je podnijela tužena Vlada i odgovore na očitovanje koje su podnijeli podnositelji zahtjeva,

Nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelji zahtjeva, g. Darko Štimac i gđa. Daniela Kuzmin-Štimac, hrvatski su državljani rođeni 1957. godine odnosno 1958. godine i žive u Opatiji. Pred Sudom ih je zastupala druga podnositeljica zahtjeva, odvjetnica iz Opatije.

2. Vladu Republike Hrvatske („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa. Š. Stažnik.

A. Okolnosti predmeta

3. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi:

1. Pozadina predmeta

4. Stan podnositelja zahtjeva nalazi se u kući koju su dijelili s D.D., do njegove smrti u travnju 2014. godine, i njegovom partnericom M.D., koja je živjela u stanu u prizemlju kuće. Drugi stan u prizemlju kuće u vlasništvu je društva B. Pravo vlasništva na stanu podnositelja zahtjeva upisano je na ime njihova sina, I.Š., koji je živio s njima.

5. Podnositelji zahtjeva su tijekom niza godina podnosili pritužbe različitim domaćim tijelima zbog problema sa susjedom D.D. i njegovom obitelji. To je dovelo do različitih postupaka pred nadležnim domaćim tijelima, konkretno kaznenog postupka pokrenutog krajem 1980-ih kao i parničnog postupka radi uklanjanja vanjskog uređaja za osvjetljavanje i tende na kući, a koji su završili u korist podnositelja zahtjeva.

2. Mjerodavni kazneni postupak

6. Općinski sud u Opatiji je 1. prosinca 2008. godine proglasio D.D. krivim za kazneno djelo provođenja nezakonitih građevinskih radova između 4. i 11. lipnja 2007. godine te ga je osudio na uvjetnu kaznu zatvora u trajanju od četiri mjeseca, uz rok kušnje od dvije godine. Ova je presuda postala pravomoćna 17. travnja 2009. godine.

7. Općinski sud u Opatiji je 21. srpnja 2010. godine proglasio D.D. krivim za kazneno djelo prijetnje upućene prvom podnositelju zahtjeva 28. srpnja 2008. godine i izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1.693 hrvatskih kune (HRK) (otprilike 230 EUR). Povodom žalbe, Županijski sud u Rijeci potvrdio je prvostupanjsku presudu 23. ožujka 2011. godine, ali je izmijenio izrečenu kaznu uvjetnom kaznom zatvora u trajanju od četiri mjeseca, uz rok kušnje od tri godine.

8. Općinski sud u Rijeci je 28. veljače 2011. godine proglasio D.D. i njegovu partnericu M.D. krivima za kazneno djelo prijetnje upućene prvom podnositelju zahtjeva 14. travnja 2008. godine i sinu podnositelja zahtjeva 27. svibnja 2008. godine. D.D. je kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 1.739 HRK (otprilike 230 EUR), a M.D. novčanom kaznom u iznosu od 1.434,78 HRK (otprilike 190 EUR). Povodom žalbe, Županijski sud u Rijeci potvrdio je presudu od 9. svibnja 2012. godine, ali je izmijenio kaznu u odnosu na M.D. određivši rok kušnje od jedne godine.

9. Općinski sud u Rijeci je 26. srpnja 2012. godine proglasio D.D. krivim za kazneno djelo provođenja nezakonitih građevinskih radova između 3. rujna i početka listopada 2010. godine te mu je izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1.207 HRK (otprilike 160 EUR). Ova je presuda postala pravomoćna 10. kolovoza 2012. godine.

3. A. Parnični postupak

10. U rujnu 2008. godine sin podnositelja zahtjeva, I.Š., podnio je tužbu protiv D.D. pred Općinskim sudom u Opatiji tražeći da sud naredi D.D. da ukloni tendu s balkona. U postupku ga je zastupala druga podnositeljica zahtjeva.

11. Općinski sud u Opatiji je 3. listopada 2008. godine pozvao I.Š. da ispravi svoju tužbu tako da odredi vrijednost tužbenog zahtjeva. Rješenje je objavljeno na oglasnoj ploči suda jer je druga podnositeljica propustila preuzeti pismo iz svog poštanskog sandučića na sudu. Stoga se smatralo da je dostava rješenja bila uredna.

12. Općinski sud u Opatiji je 17. veljače 2009. godine utvrdio da I.Š. nije postupio sukladno rješenju suda te je obustavio postupak jer se u takvim okolnostima smatralo da je tužba povučena. Rješenje suda je ponovo dostavljeno putem objave na oglasnoj ploči suda jer je druga podnositeljica zahtjeva propustila preuzeti pismo iz svog poštanskog sandučića.

13. U travnju 2010. godine I.Š. je zatražio da Općinski sud u Opatiji održi raspravu, ali je obaviješten da je postupak obustavljen.

14. I.Š. je 8. srpnja 2010. godine podnio Općinskom sudu u Opatiji prijedlog za povrat u prijašnje stanje iz razloga što mu odluke suda nisu bile uredno dostavljene.

15. Općinski sud u Opatiji je 4. listopada 2010. godine odbio prijedlog I.Š. kao neosnovan uz obrazloženje da je druga podnositeljica zahtjeva, kao njegova pravna zastupnica, imala na sudu poštanski sandučić i da je bila obvezna preuzimati svoju poštu svakih osam dana. Budući da to nije učinila, pismo je bilo stavljeno na oglasnu ploču suda te se smatralo da je protekom roka od 8 dana dostava bila uredno izvršena. I.Š. nije podnio žalbu protiv tog rješenja i ono je postalo pravomoćno 26. studenoga 2011. godine.

4. Mjerodavni upravni postupak

16. U razdoblju od 2000. do 2010. godine podnositelji zahtjeva podnijeli su nekoliko pritužbi Ministarstvu odgovornom za pitanja prostornog uređenja i graditeljstva (dalje u tekstu: „Ministarstvo graditeljstva”) koje se odnose na izgradnju vanjskog stubišta na kući od strane D.D., renoviranja koje je izvršio u svojem stanu i postavljanja tende.

17. Te su pritužbe dovele do nekoliko inspekcija koje je proveo nadležni građevinski inspektor i do naloga kojima se D.D. zabranjuju daljnji nezakoniti građevinski radovi.

18. U listopadu 2012. godine podnositelji zahtjeva podnijeli su pritužbu Ministarstvu kulture u kojoj su tvrdili da postoji ozbiljna prijetnja stabilnosti njihove kuće koja se nalazi u povijesnom centru grada Opatije.

19. Ministarstvo kulture je 26. listopada 2012. odgovorilo kako građevinski radovi koje provodi D.D. mogu predstavljati ozbiljno oštećenje za zgradu koja će se morati popraviti.

20. U siječnju 2013. godine podnositelji zahtjeva podnijeli su pritužbu Državnoj upravi Primorsko-goranske županije (dalje u tekstu: „Državna uprava županije”) u kojoj su tvrdili da je ugrožena strukturna stabilnost njihove kuće.

21. U međuvremenu, Ministarstvo kulture je 3. svibnja 2013. godine odbilo zahtjev D.D. da se legaliziraju građevinski radovi provedeni na kući iz razloga što radovi nisu izvršeni prema mjerodavnim standardima i načelima očuvanja.

22. Ministarstvo kulture pozvalo je 18. rujna 2013. godine Ministarstvo graditeljstva da provede potrebne mjere u predmetu podnositelja zahtjeva na temelju njihove tvrdnje da je ozbiljno narušena strukturna stabilnost te da su njihovi životi i imovina stvarno i neposredno ugroženi.

23. Građevinski inspektor pozvao je 16. siječnja 2014. godine podnositelje zahtjeva i Ministarstvo kulture da dostave dokaze koji pokazuju da je došlo do narušavanja strukturne stabilnosti.

24. Podnositelji zahtjeva postupili su po nalogu i 31. siječnja 2014. godine dostavili su nalaz i mišljenje vještaka koje je izradio Z.K., a kojim se potvrđuje da je došlo do narušavanja strukturne stabilnosti zgrade i da postoji opasnost da se sruši u slučaju potresa.

25. Građevinski inspektor je 5. veljače 2014. godine izrazio sumnju u nalaze Z.K.-a. Smatrao je da se nalaz i mišljenje moraju pojasniti jer su nepotpuni i metodološki manjkavi. Inspektor je izrazio i sumnju u kvalifikacije Z.K.-a.

26. Neutvrđenog datuma podnositelji zahtjeva dostavili su Ministarstvu graditeljstva dopis Županijskog suda u Rijeci kojim se potvrđuje da je vještak koji je obavio vještačenje službeno imenovan kao stalni sudski vještak.

27. Glavni građevinski inspektor, u pratnji vještaka Ministarstva graditeljstva za strukturnu analizu zgrada, proveo je 2. prosinca 2014. godine očevid u kući podnositelja zahtjeva da bi ispitao pitanja iznesena u nalazu i mišljenju vještaka koje su dostavili podnositelji zahtjeva. Podnositelji zahtjeva i sve druge zainteresirane stranke u postupku pozvani su da prisustvuju očevidu. Inspektori su utvrdili da postoji mala pukotina na kući i da se kuća nije pravilno održavala. Međutim, nisu postojali znakovi oštećenja zgrade koji bi ukazivali da je ugrožen neki aspekt njezine strukturne stabilnosti.

28. Podnositelji zahtjeva osporavali su te nalaze pred Ministarstvom graditeljstva. Glavni građevinski inspektor odgovorio je 18. prosinca 2014. godine i objasnio da ne postoje naznake da je strukturna stabilnost kuće na bilo koji način ugrožena iako postoje problemi povezani s građevinskim

radovima koje je proveo D.D. jer se kuća nalazi u povijesnom centru Opatije.

5. Ostale mjerodavne činjenice

29. Zabilježene su brojne policijske intervencije povezane sa sporovima podnositelja zahtjeva s njihovim susjedima. Intervencije su se odnosile na pitanja kao što su parkiranje automobila, šetanje psa i rasprave oko upravljanja različitim instalacijama u kući.

30. U srpnju 2012. godine podnositelji zahtjeva podnijeli su pritužbu Ministarstvu unutarnjih poslova o načinu na koji je opatijska policija riješila njihove pritužbe. Primili su odgovor načelnika Policijske uprave Primorsko-goranske u kojoj je navedeno kako je do sada zabilježeno 12 policijskih intervencija povezanih sa sporovima podnositelja zahtjeva s njihovim susjedima i da je Općinsko državno odvjetništvo u Opatiji podiglo četiri optužnice protiv D.D. pred nadležnim kaznenim sudovima. Međutim, ništa ne ukazuje na nepravilno ili neprimjereno ponašanje policije u rješavanju predmeta podnositelja zahtjeva.

31. Podnositelji zahtjeva ponovno su podnijeli prigovor Ministarstvu unutarnjih poslova i 24. listopada 2012. godine primili odgovor odjela za unutarnju kontrolu koja je podržala utvrđenja policijske uprave.

B. Mjerodavno domaće pravo

32. Mjerodavne odredbe Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine” br. 56/1990, 135/1997, 8/1998, 113/2000, 124/2000, 28/2001, 41/2001, 55/2001, 76/2010, 85/2010 i 5/2014) glase kako slijedi:

Članak 34.

„Dom je nepovrediv ...”

Članak 35.

„Svakomu se građaninu jamči štovanje i pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva, ugleda i časti.”

Članak 48.

„Jamči se pravo vlasništva ...”

33. Mjerodavne odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12) glase:

Zaštita od uznemiravanja

Članak 167.

„(1) Ako treća osoba bespravno uznemirava vlasnika na drugi način, a ne oduzimanjem stvari, vlasnik može i putem suda zahtijevati da to uznemiravanje prestane.

(2) Da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom vlasnik ostvario svoje pravo iz stavka 1. ovoga članka, vlasnik mora dokazati da je stvar njegovo vlasništvo i da ga druga osoba uznemirava u izvršavanju njegovih ovlasti u pogledu te stvari; ako ta osoba tvrdi da ima pravo poduzimati ono što uznemirava vlasnika stvari, na njoj je da to dokaže.

(3) Kad je uznemiravanjem iz stavka 1. ovoga članka prouzročena šteta, vlasnik ima pravo zahtijevati naknadu štete po općim pravilima o naknadi štete ...”

34. Mjerodavni dio Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” br. 35/2005, 41/2008, 125/2011 i 78/2015) glasi kako slijedi:

Prava osobnosti

Članak 19.

„(1) Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom.

(2) Pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

(3) Pravna osoba ima sva navedena prava osobnosti, osim onih vezanih uz biološku bit fizičke osobe, a osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime, odnosno tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr.”

Članak 1046.

„Šteta je ... povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).”

Zahtjev da se ukloni opasnost štete

Članak 1047.

„(1) Svatko može zahtijevati od drugoga da ukloni izvor opasnosti od kojega prijete znatnija šteta njemu ili drugome, kao i da se suzdrži od djelatnosti od koje proizlazi uznemiravanje ili opasnost štete, ako se uznemiravanje ili šteta ne mogu spriječiti odgovarajućim mjerama.

(2) Sud će na zahtjev zainteresirane osobe narediti da se poduzmu odgovarajuće mjere za sprječavanje nastanka štete ili uznemiravanja ili da se ukloni izvor opasnosti, na trošak posjednika izvora opasnosti, ako ovaj sam to ne učini.

(3) Ako šteta nastane u obavljanju općekorisne djelatnosti za koju je dobiveno odobrenje nadležnog tijela, može se zahtijevati samo naknada štete koja prelazi uobičajene granice (prekomjerna šteta).

(4) Ali se u tom slučaju može zahtijevati poduzimanje društveno opravdanih mjera da se spriječi nastupanje štete ili da se ona smanji.”

Zahtjev da se prestane s povredom prava osobnosti
Članak 1048.

„Svatko ima pravo zahtijevati od suda ili drugoga nadležnog tijela da naredi prestanak radnje kojom se povređuje pravo njegove osobnosti i uklanjanje njome izazvanih posljedica.”

PRIGOVORI

35. Podnositelji zahtjeva prigovorili su, pozivajući se na članak 8. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1., da im nacionalna tijela nisu pružila djelotvornu i prikladnu zaštitu od nezakonitog postupanja njihovih susjeda.

36. Podnositelji zahtjeva također su prigovorili, pozivajući se na članak 6. Konvencije, na odbijanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje postupka koji se vodio pred Općinskim sudom u Opatiji.

PRAVO

37. Žaleći se na neuspjeh državnih vlasti da im pruže odgovarajuću zaštitu od uznemiravanja od strane njihovih susjeda, podnositelji zahtjeva su se pozvali na članak 8. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1.

38. Budući da je pravo vlasništva na stana podnositelja zahtjeva upisano na ime njihova sina (vidjeti prethodni odlomak 4.), Sud primjećuje da njihove prigovore treba ispitati samo temeljem članka 8. Konvencije koji u mjerodavnom dijelu glasi kako slijedi:

Članak 8.

„1. Svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma ... ”

A. Tvrđnje stranaka

39. Vlada je navela da podnositelji zahtjeva nisu iskoristili pravna sredstva pred parničnim sudovima koja bi im omogućila da riješe svoje konkretne prigovore koji se odnose na uznemiravanje i nezakonitu gradnju od strane njihovih susjeda. Štoviše, u slučaju nepovoljnog ishoda pred parničnim sudovima, mogli su podnijeti ustavnu tužbu Ustavnom sudu Republike Hrvatske. Umjesto toga, podnositelji zahtjeva podnijeli su brojne pritužbe građevinskoj inspekciji, čije su aktivnosti usmjerene na zaštitu javnog reda u području graditeljstva, a ne na zaštitu prava pojedinaca. Vlada je ujedno navela kako su podnositelji zahtjeva podnijeli svoj zahtjev koji se odnosi na nezakonitu izgradnju vanjskog stubišta i renovaciju koje su proveli njihovi susjedi, izvan Sudskog šestomjesečnog roka. U svakom

slučaju, prema mišljenju Vlade prigovori podnositelja zahtjeva bili su neutemeljeni jer su domaće vlasti, točnije policija, kazneni sudovi i građevinska inspekcija, propisno poduzele sve potrebne i odgovarajuće mjere kako bi zaštitile prava podnositelja zahtjeva.

40. Podnositelji zahtjeva posebice su tvrdili da domaće vlasti nisu propisno i brzo reagirale na njihove navode o uznemiravanju od strane susjeda. Sva pravna sredstva koja su iskoristili bila su nedjelotvorna i smatrali su da nemaju razloga koristiti se daljnjim građanskopravnim sredstvima, posebno s obzirom na to da su suci nadležnih parničnih sudova i druga nadležna tijela općenito razvili negativan stav prema njima. Nadalje, nisu imali daljnjih financijskih sredstava potrebnih za korištenje pravnih sredstava pred parničnim sudovima. Podnositelji zahtjeva tvrdili su i da su podnijeli prigovor Sudu u odgovarajućem roku. Prema njihovom mišljenju, domaće vlasti nisu prepoznale da su oni žrtve uznemiravanja i nisu brzo reagirala da bi zaštitila njihova prava osobnosti i njihov dom na zadovoljavajući način.

B. Ocjena Suda

41. Sud smatra nepotrebnim navoditi sve prigovore Vlade, budući da su prigovori u svakom slučaju nedopušteni iz sljedećih razloga.

42. S obzirom na pitanje zaštite pojedinaca od uznemiravanja od strane njihovih susjeda, Sud upućuje na svoje zaključke u predmetu *B.V. i drugi protiv Hrvatske* (odlučka), br. 38435/13, odlomci 154. – 164., 15. prosinca 2015.

43. Sud primjećuje da u ovom predmetu, kao i u predmetu *B.V. i drugi protiv Hrvatske*, postoji dugotrajan spor između podnositelja zahtjeva i njihovih susjeda koji je u tijeku, a koji su podnositelji zahtjeva nastojali riješiti uključivanjem raznih domaćih tijela, posebice policije, tijela za inspekcijske poslove graditeljstva i kaznenih sudova.

44. Ti su se prigovori najvećim dijelom odnosili na pitanja poput parkiranja automobila, šetanja psa ili upravljanja instalacijama u kući. Ipak, Sud primjećuje da je policija brzo odgovorila na zahtjeve podnositelja zahtjeva za intervencijom, poduzimajući odgovarajuće mjere koje su u njezinoj nadležnosti (vidjeti prethodne odlomke 29. – 30.). Osim toga, Sud primjećuje da su podnositelji zahtjeva podnijeli razne kaznene prijave protiv svojih susjeda koje se, u mjeri u kojoj pripadaju vremenskoj nadležnosti Suda, odnose na pitanja nezakonite gradnje i prijetjećeg ponašanja. Kazneni sudovi pravilno su odgovorili na takve prigovore i kaznili susjede podnositelja zahtjeva zbog njihovog nezakonitog postupanja (vidjeti prethodne odlomke 6. – 9.).

45. S tim u vezi Sud ponavlja da se u odnosu na manje ozbiljna djela između pojedinaca, kao što su ona navedena u ovom predmetu, obveza države prema članku 8. da održava i primjenjuje odgovarajući pravni okvir

koji pruža zaštitu može sastojati i od građanskopravnih sredstava koja mogu pružiti dovoljnu zaštitu (vidjeti prethodno citirani predmet *B.V. i drugi protiv Hrvatske*, odlomke 154. *in fine* i 163.).

46. Isto vrijedi i za navodno uznemiravanje uzrokovano radnjama susjeda podnositelja zahtjeva (vidjeti, na primjer, *Pawlak protiv Poljske* (odluka), br. 29179/06, stavak 66., 19. ožujka 2013.). Uistinu, Sud primjećuje da se jedino ozbiljno uznemiravanje koje je utjecalo na dom podnositelja zahtjeva odnosilo na navodnu opasnost za stabilnost njihove kuće koju su uzrokovale radnje susjeda podnositelja zahtjeva. Podnositelji zahtjeva podnijeli su svoje pritužbe o navodnoj opasnosti nadležnom građevinskom inspektor, oslanjajući se na nalaz i mišljenje koje su zatražili od Z.K.-a. Međutim, nadležni inspektor utvrdio je brojne manjkavosti u nalazu i mišljenju vještaka koje su se morale pojasniti (vidjeti prethodne odlomke 24. – 25.). Osim toga, tim vještaka Ministarstva graditeljstva, koji se sastojao od glavnog građevinskog inspektora i vještaka za pitanja strukture zgrada, proveo je očevid i utvrdio da su tvrdnje podnositelja zahtjeva o opasnosti za stabilnost zgrade potpuno neutemeljene (vidjeti prethodne odlomke 27. – 28.).

47. S obzirom na navedeno i budući da se pravni okvir koji pruža zaštitu može sastojati i od građanskopravnih sredstava koja mogu pružiti dovoljnu zaštitu, Sud primjećuje da stranke ne osporavaju da su podnositelji zahtjeva imali mogućnost podnošenja tužbenog zahtjeva pred građanskim sudovima i traženja zaštite od uznemiravanja, uklanjanja opasnosti od moguće štete koja je rezultat radnji njihovih susjeda i naknade za navodnu štetu i zlouporabu njihovih prava (vidjeti prethodne odlomke 33. – 34.).

48. Međutim, Sud primjećuje da podnositelji zahtjeva nisu iskoristili djelotvorna pravna sredstva dostupna pred parničnim sudovima, koja su usmjerena na pružanje zaštite od radnji njihovih susjeda. Sud primjećuje da je unutar njegove vremenske nadležnosti jedini pokušaj upotrebe građanskopravnih sredstava napravljen od strane I.Š., sina podnositelja zahtjeva. Međutim, područje primjene predmetnog parničnog postupka bilo je ograničeno i postupak je obustavljen jer I.Š. nije učinkovito sudjelovao u postupku (vidjeti prethodne odlomke 10. – 15.). S obzirom na tvrdnje podnositelja zahtjeva da, s jedne strane, parnični postupak ne bi bio učinkovit zbog općenito negativnog stava nadležnih domaćih tijela prema podnositeljima, a s druge strane, da nisu imali financijskih sredstava potrebnih za upotrebu takvih pravnih sredstava, Sud smatra da su ti navodi neosnovani i nepotkrijepljeni.

49. S obzirom na prethodne nalaze i uzimajući u obzir odgovor vlasti na zahtjeve podnositelja zahtjeva za intervencije, donesene mjere i postupke pokrenute od strane vlasti, kao i mogućnost pokretanja postupka pred parničnim sudovima, Sud ne nalazi naznaku manjkavosti u domaćem okviru koji se odnose na konkretne prigovore podnositelja zahtjeva (vidjeti prethodno citirani predmet *B.V. i drugi*, odlomak 164.). Slijedi da su

prigovori očigledno nedopušteni i da ih treba odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom a. i stavkom 4. Konvencije.

C. Ostale navodne povrede Konvencije

50. U mjeri u kojoj podnositelji zahtjeva prigovaraju da parnični postupak koji je pokrenuo njihov sin nije bio pošten, Sud ponavlja da osoba ne može prigovarati povredi svojih prava u postupku u kojem nije stranka (vidjeti, na primjer, *Duran protiv Turske* (odluka), br. 79599/13, odlomak 11., 19. svibnja 2015.). Slijedi da je ovaj dio zahtjeva nespojiv, *ratione personae*, s odredbama Konvencije u smislu članka 35. stavka 3. i da ga stoga treba odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4. Konvencije.

Zbog tih razloga Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 20. listopada 2016. godine.

Hasan Bakırcı
Zamjenik tajnika

Işıl Karakaş
Predsjednik